

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115210913
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115210913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcov: 1/ R. J. J., F. XX, U., 2/ H. J., F. XX, U., zastúpených JUDr. Peter Dobrovodský & spol., s. r. o., Česká 7, Bratislava, proti žalovaným: 1/ 24 Development s.r.o., Rajská 15/A, Bratislava, 2/ AUTO - FOREST, s.r.o., Röntgenova 10, Bratislava, obaja zastúpení GHS Legal, s.r.o., Lazaretská 3/A, Bratislava, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 23C/123/2015-146, zo dňa 24.10.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcu 1/ a žalobcu 2/ na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. 23C/123/2015 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/105/2015 zamietol. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Rozhodol, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ má voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenu súdu 20.4.2015 domáhali určenia, že kúpna zmluva o predaji nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, k. ú.: Y. J., obec: BA-m.č. Staré Mesto, okres: Bratislava I (ďalej len „nehuteľnosti“), uzatvorená medzi predávajúcim žalovaným 2/ a kupujúcim žalovaným 1/, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol katastrálnym odborom Okresného úradu Bratislava povolený pod T.-XXXX/XX z 9.4.2015 (ďalej len „kúpna zmluva“) je neplatná. Žalobu odôvodnili tým, že na základe zmluvy o prevode bytov a nebytových priestorov uzatvorenej medzi spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím T.-XXXXX/10 z 10.12.2010 sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností špecifikovaných v žalobe (odvolací súd dodáva, že ide o odlišné nehnuteľnosti, ako tie ktoré boli predmetom predaja v zmysle kúpnej zmluvy, neplatnosti ktorej sa žalobcovia domáhajú vo veci samej). Žalobcovia podpísali 28.10.2010 Zmluvu o budúcej zmluve so spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., ktorou sa táto spoločnosť zaviazala na nich previesť v lehote do 31.12.2012 spoluvlastnícke podiely k pozemkom v areáli výstavby U. - J. T. a to najmä k prístupovej komunikácii a ďalším pozemkom v k.ú Y. J.. Žalobcovia 10.10.2014 podpísali niekoľko dohôd o urovaní so spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. týkajúcich sa vád v ich bytoch a nebytových (priestoroch), ako aj vzniklých škôd. Závazok z týchto zmlúv o urovaní predmetná spoločnosť do 12.2.2015, teda do dohody splatnosti nesplnila, pričom následne kúpnu zmluvou z 19.2.2015 previedla prakticky celý svoj majetok na žalovaného 2/. Žalobcovia podali voči tomuto prevodu žalobu, ktorou sa domáhali určenia neplatnosti vyššie uvedenej kúpnej zmluvy pre porušenie § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka. Následne došlo medzi spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. a

žalovaným 2/ k dohode o spätnom prevode vlastníctva; oba tieto prevody žalobcovia napadli žalobou o neplatnosti prevodných zmlúv. Následne BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. opätovne previedla nehnuteľnosti na žalovaného 2/ kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený 27.3.2015 pod T.-XXXX/XX. Žalovaný 2/ následne časť z predmetných nehnuteľností previedol na žalovaného 1/ a to predmetnou kúpnu zmluvou. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný 2/ nemohol previesť na žalovaného 1/ kúpnu zmluvou vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, skôr ako súd právoplatne rozhodne o platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy ktorej vklad bol povolený správou katastra nehnuteľností 19.2.2015 pod T.-XXXX/XXXX, teda prvej prevodnej zmluvy (uzavretej medzi spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. a žalovaným 2/). Žalobcovia preto žiadali, aby súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/105/2015; súd prvej inštancie by mal vyčkať na rozhodnutie o tom, či žalovaný 1/ (podľa správnosti zrejme žalovaný 2/) sa vôbec stal vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, o čom sa bude rozhodovať v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14C/105/2015.

2. Súd prvej inštancie zhrnul, že žalobcovia svoj naliehavý právny záujem odvodzujú od nároku z dohôd o urovaní, uzatvorených medzi nimi a treťou osobou spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., ktoré už uplatňujú v iných konaniach, a to na Okresnom súde Bratislava I (v konaní) vedenom pod sp. zn. 15C/44/2015. Žalobcovia mali za to, že v prípade, ak súd prvej inštancie žalobe vyhovie, stane sa ich právo istejším z dôvodu, že BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. sa zbavuje svojho majetku.

3. Súd prvej inštancie však dospel k záveru, že výsledok konania (či už kladný alebo záporný) by na právnom postavení žalobcov nič nezmenil. Aj v prípade vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, by žalobcom nebola vyplatená suma, ktorú si uplatňujú v inom konaní titulom plnenia z dohôd o urovaní, ani by nezískali istotu, že im uvedené plnenie bude vyplatené. Vyslovením neplatnosti kúpnej zmluvy by sa taktiež nenavrátilo vlastnícke právo k prevedeným nehnuteľnostiam na spoločnosť BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., nakoľko táto nebola ani účastníkom kúpnej zmluvy. Na uvedenom základe mal súd prvej inštancie za to, že právny záujem žalobcov nie je v danom prípade ani kvalifikovaný ani naliehavý. Poukázal tiež na to, že naliehavý právny záujem musí byť daný v čase rozhodovania súdu o žalobe žalobcov; súd má povinnosť vychádzať zo stavu, ktorý existuje v čase rozhodovania súdu. Konštatoval, že v zmysle ustálenej judikatúry podmienka naliehavého právneho záujmu musí byť splnená už pri podaní žaloby a podmienka ustanovená § 80 písm. c) O.s.p. (v súčasnosti § 137 písm. c) C.s.p.) nemôže byť viazaná na výsledok iného, ešte neskončeného (prípadne ešte nezačatého) konania. Nedostatok naliehavého právneho záujmu v jednej z nich nemožno napraviť tým, že sa konanie preruší a vyčká na výsledok iného konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.7.2011, 3 Obdo/27/2011). S poukazom na § 162 ods. 1 písm. a), § 164, § 162 ods. 3 C.s.p. preto návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný. Po právnom zhodnotení na vec sa vzťahujúcich rozhodujúcich skutkových zistení dospel tiež s poukazom na § 80 písm. c) O.s.p., § 470 ods. 2, § 137 C.s.p. k záveru, že pre nedostatok naliehavého právneho záujmu je žalobu potrebné zamietnuť bez potreby jeho ďalšieho meritórneho posúdenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p., keď plne úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom, ktorí vo veci úspech nemali, v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie a žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietali právne posúdenie naliehavého právneho záujmu súdom prvej inštancie a to s poukazom na § 137 písm. c) veta druhá za bodkočiarkou C.s.p., podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu; pri určení neplatnosti kúpnej zmluvy sa opierali o § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka. Ďalej súdu prvej inštancie vytýkali, že sa s námietkou neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu naplnenia podmienok podľa § 37 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal. V tejto súvislosti dodali, že po vyhlásení napadnutého rozsudku im bola anonymne doručená obálka obsahujúca právne listiny podpísané medzi žalovanými 1/ a 2/ a spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. z novembra, resp. decembra 2015, ktorými tieto personálne a zrejme i kapitálovo prepojené osoby si navzájom odstupujú od kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností, ktoré boli predmetom prevodu i podľa napadnutej kúpnej zmluvy. Predmetné listiny podľa nich preukazujú, že kúpnymi zmluvami medzi týmito spoločnosťami uzatváranými v priebehu kalendárneho roku 2015, sa nejednalo o skutočnosť, že prevod bol súčasťou komplexnej investorskej transakcie a prevod bytov bol prevedený za riadnu a relevantnú protihodnotu.

5. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žiadali napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že to, či naliehavý právny záujem, alebo podanie žaloby na určenie vyplýva z osobitného predpisu, znamená, že táto skutočnosť musí doslovne vyplývať z pozitívno-právneho znenia osobitného predpisu, t.j. osobitný právny predpis musí určiť oprávnenú osobu na podanie takejto žaloby a podmienky/špecifiká na podanie takejto žaloby. Z § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka žiadna takáto skutočnosť alebo predpoklad na podanie žaloby na určenie nevyplýva. Dodali, že žalobcovia v konaní absolútne nepreukázali, že by sa na kúpnu zmluvu vôbec aplikoval § 59a Obchodného zákonníka, pretože z verejne dostupných informácií z obchodného registra je zrejme, že z hľadiska ich majetkovej a personálnej štruktúry sa na prevod nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy § 59a Obchodného zákonníka za žiadnych okolností vzťahovať nemohol.

6. Ďalej uviedli, že im zo súdu prvej inštancie bolo doručené výlučne odvolanie žalobcov, ako samostatné podanie, bez príloh/dokumentov, ktoré žalobcovia uvádzajú; k obsahu predmetných príloh/dokumentov sa preto nevedeli v príslušnej lehote vyjadriť. Mali však za to, že predmetné prílohy/dokumenty uvedené v odvolaní žalobcov sú pre toto konanie právne irelevantné. Navyše mali za zrejme, že žalobcovia týmito dokumentmi disponovali dávno pred vyhlásením napadnutého rozsudku a takisto mali pochybnosti o ich „anonymnom“ doručení, ako to žalobcovia uviedli vo svojom odvolaní. Poznamenali, že zo zápisnice z ústneho pojednávania konaného 24.10.2016 vyplynulo, že právny zástupca žalobcov predmetnými prílohami/dokumentmi (odstúpeniami) už dávno disponoval, pretože na uvedenom pojednávaní na ne odkazoval a bola o týchto odstúpeniach vedená aj diskusia medzi sporovými stranami a súdom. Je teda nepochybné, že prílohy/dokumenty (odstúpenia), ktoré žalobcovia doložili spolu s odvolaním, sú z hľadiska neúplného apelačného systému odvolacieho konania v rovine § 366 C.s.p. neprípustné a žalobcovia tieto prílohy/dokumenty mohli doložiť do súdneho spisu už na pojednávaní, ktoré sa konalo 24.10.2016, prípadne aj skôr.

7. K argumentácii žalobcov ohľadom aplikácie § 37 Občianskeho zákonníka vyhlásili, že uzavretie kúpnej zmluvy uskutočnili slobodne a vážne, inak by napadnutú zmluvu (aj iné zmluvy) nepodali na Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor pre účely povolenia vkladu vlastníckeho práva. Zdôraznili tiež, že právne posúdenie o vážnosti vôle pri právnych úkonoch je vecou zmluvných strán, ktoré sú účastníkmi právneho vzťahu, a teda tretia strana nemôže akokoľvek spochybňovať vážnosť vôle právneho úkonu, ktorého nie je účastníkom.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil 21.2.2019 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny, a keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

10. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

11. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Predmetné konanie na základe žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy začalo dňa 20.4.2015, t.j. za dnes už neúčinnnej procesno-právnej úpravy zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Vzhľadom na uvedené bolo podmienky procesnej prípustnosti určovacej žaloby potrebné posudzovať podľa O.s.p. (§ 470 ods. 2 veta prvá C.s.p.; porovnaj s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 6 Cdo 30/2018).

14. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poznamenáva, že základnou podmienkou pre úspech žalobcu v spore podľa § 80 písm. c) O.s.p. bolo preukázanie naliehavého právneho záujmu (ako je tomu napokon aj podľa dnes účinného § 137 písm. c) C.s.p.); pokiaľ súd dospel k záveru, že nie je preukázaná danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, bolo potrebné takúto žalobu zamietnuť bez vykonávania ďalšieho dokazovania. Právny záujem žalobcu pritom musel byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu bolo otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamenalo nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo bolo jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Vo všeobecnosti platilo, že naliehavý právny záujem bol daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nebola spravidla opodstatnená tam, kde bolo možné žalovať na splnenie povinnosti. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení však mohla byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní išlo, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvnila právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé (nepriaznivé) ovplyvnenie mohlo spočívať nielen v odstránení spornosti, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému (samozrejme vo vzťahu k predmetu sporu), ale aj v založení možnosti uplatnenia (voči žalovanému) vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynútitelného práva k predmetu určenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.9.2010, sp. zn. 4Cdo/56/2009).

15. Žalobcovia v odvolaní namietli nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie s tým, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c) veta za bodkočiarkou C.s.p.). Odhliadnuc od horeuvedenej argumentácie odvolacieho súdu ohľadom posudzovania podmienok procesnej prípustnosti určovacej žaloby uvedená námietka ohľadom vyplývania naliehavého právneho záujmu z osobitného predpisu nie je dôvodná. Žalobcovia sa totiž žalobou domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými. Jej neplatnosť odôvodnili porušením § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade však neexistuje žiadny osobitný predpis, ktorý by zakladal nevyvrátiteľnú právnu domnienku existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na podaní takejto žaloby. Ustanovenie § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, ani § 37 ods. 1 (§ 39) Občianskeho zákonníka takouto právnu normou obsiahnutou v osobitnom predpise rozhodne nie je. Musí totiž ísť o také právne normy, ktoré priamo v hmotnoprávnej rovine explicitne pripúšťajú, aby sa ten ktorý subjekt právneho vzťahu mohol domáhať určenia existencie, či neexistencie práva. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia museli pre úspech vo veci samej preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými.

16. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené uvádza, že žalobcovia pri odôvodňovaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení poukazovali na tie skutkové okolnosti, že sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností na základe zmluvy o prevode bytov a nebytových priestorov uzatvorenej so spoločnosťou BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený rozhodnutím T.-XXXXX/XX z 10.12.2010. Dňa 10.10.2014 podpísali niekoľko dohôd o urovaní s predmetnou spoločnosťou týkajúcich sa vád v ich bytoch a nebytových (priestoroch) ako aj vzniknutých škôd. Záväzkov z týchto zmlúv o urovaní BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s. do 12.2.2015, t.j. do dohody splatnosti nesplnila, pričom následne kúpnu zmluvou z 19.2.2015 previedla prakticky celý svoj majetok na žalovaného 2/. Žalovaný 2/ napokon po sérii prevodov previedol tento majetok na žalovaného 1/, a to kúpnu zmluvou, neplatnosti ktorej sa žalobcovia domáhajú v tomto konaní. Na uvedenom základe možno zhrnúť, že žalobcovia naliehavý právny záujem na požadovanom určení odvodzovali od zlepšenia ich právneho postavenia voči spoločnosti BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., voči ktorej si uplatňujú nároky z dohody o urovaní (a táto sa podľa ich názoru zbavuje majetku).

17. Súd prvej inštancie však správne vyhodnotil, že určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými by nevrátilo vlastnícke právo k prevedeným nehnuteľnostiam na spoločnosť BRATISLAVSKÁ INVESTIČNÁ, a.s., nakoľko táto účastníkom uvedenej kúpnej zmluvy nebola; na právnom postavení žalobcov by sa tak nič nezmenilo. Súd prvej inštancie preto vyvodil správny právny záver, že žalobcom absentoval naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy. Dôvodne tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.7.2011, sp. zn. 3 Obdo/27/2011, podľa ktorého nedostatok naliehavého právneho záujmu nemožno napraviť tým, že sa

konanie preruší a vyčká na výsledok iného konania. Vzhľadom na uvedené nemohol obstať ani návrh žalobcov na prerušenie konania na súde prvej inštancie do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14C/105/2015. Pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení súd prvej inštancie neskúmal namietané dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy, a to či už pre jej rozpor s § 59a Obchodného zákonníka alebo § 37 Občianskeho zákonníka; týmito dôvodmi sa preto ani nezaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

18. Keďže žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázali nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ďalšie odvolacie námietky odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).